

سوورده‌ی ئەعراف ۲۰۶ ئایه‌ته

سوورده‌ی ئەعراف له مه‌ککه هاتۆته خواره‌وه و به (بسم‌الله) وه ۲۰۶ ئایه‌ته.

به ناوی خوای به‌خشهر و دل‌لاوین.

ئه‌لف، لام، میم، صاد (خوا به واتایان زانتره) «۱» (قورئان) کتیبیکه بوۆ ناردراوه، جا (له‌به‌ر قسه‌ی دوژمنان) دلته‌نگ و دلشکاو مه‌به تا به‌و (قورئان) ه بیانترستی، وه (قورئان) ئامۆژگاری و یاداوه‌رییه بوۆ پرواداران «۲» له (قورئان) که له په‌روه‌رینه‌رتانه‌وه بوۆتان نازل کراوه، په‌یره‌وی بکه‌ن و بیجکه له خوا له سه‌ره‌رستانی تر په‌یره‌وی نه‌که‌ن، ئیوه زۆر که‌م په‌ند وه‌رگرن و ده‌که‌ونه‌وه بیه «۳» ئیمه چه‌ندین شار و ئاوه‌دانیمان له‌ناو برد، (چونکه خاوه‌نه‌کانیان تاوانبار بوون)، جا عه‌زابی ئیمه له دلێ شه‌ودا یا به‌رۆژا که ئه‌وانه له خه‌وی نیوه‌رۆدا بوون بۆیان هات «۴» جا له‌و ده‌مه‌ی که عه‌زابی ئیمه‌یان هاته سه‌ر، قسه‌یه‌کیان نه‌بوو، مه‌گه‌ر ئه‌وه که وتیان: به‌راستی ئیمه سته‌مکار بووین و ناحه‌قیمان له‌خۆمان کرد «۵» جا بی‌شک له که‌سانی که پیغه‌مبه‌رانیان بوۆ ناردرا ده‌پرسینه‌وه و له پیغه‌مبه‌رانیش ده‌پرسین «۶» به هه‌قیقه‌ت ئاگایانه (کار و کرده‌ویان موو به موو) سه‌رله‌به‌ر به ته‌واوی بوۆ ده‌گیرینه‌وه، ئیمه قه‌ت لیان بی‌ئاگا نه‌بووین «۷» هه‌لسه‌نگانن و نرخاندنی کاری ئه‌وان له‌و رۆژه‌دا حه‌قه و دی، جا که‌سانی که تای ته‌رازووی (کاریان) قورسه، هه‌ر ئه‌وانیش رزگارن «۸» که‌سانی که تای ته‌رازووی (کاریان) سووک بی، جا ئه‌وانه که‌ساتیکن که ده‌سمایه‌ی خۆیان به خه‌سار داوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌باره‌ت به نیشانه‌کانی ئیمه غه‌در و سته‌میان ده‌کرد «۹» به هه‌قیقه‌ت ئیوه‌مان له‌سه‌ر گو‌ی زه‌وی دامه‌زراند و هۆی ژیا‌نی جۆربه‌جۆرمان بوۆ سازدان، (به‌لام) زۆر که‌م شوکرانه‌بۆیری ده‌که‌ن «۱۰» به هه‌قیقه‌ت ئیوه‌مان به‌دی هینا، له دوا‌بیدا شکل و بیچمی ئیوه‌مان رپیک‌خست، له پاشان به مه‌لائیکه‌مان وت: سوژده به‌رنه به‌ر ئاده‌م، جا ئه‌وان سوژده‌یان بوۆ برد، مه‌گه‌ر ئیبلیس نه‌بی که له سوژده‌به‌ران نه‌بوو «۱۱»

(خوا به‌وی) وت: چ شتی‌ک تۆی له سوژده بردن گێراوه، لهو ده‌مه‌ی وا فه‌رمانم پێدای؟ وتی: من لهو چاترم، منت له تا‌کر خه‌لق کردووه و ئه‌و‌یشت له قور دروست کردووه ﴿۱۲﴾ وتی: جا لهو (پله) برۆ خوارئ: چونکه تۆ هه‌قت نیسه لهو (پله‌دا) خۆت به زلت‌ر دا‌بنیی، برۆ ده‌رئ، به‌راستی تۆ له تا‌که‌تاکی سووک و چرووکانی ﴿۱۳﴾ (شه‌یتان) وتی: تا رۆژی زیندوو بوونه‌وه مۆ‌له‌تم بده (و زیندوو رامگره) ﴿۱۴﴾ (خوا) فه‌رمووی: تۆ له ماوه دراوه کانی ﴿۱۵﴾ وتی: جا به‌وه‌ی که منت له رێگا لادا، به‌یه‌قین من له‌سه‌ر رێگای راستی تۆ بو‌ ئه‌وان خۆ له ته‌مال ئه‌ده‌م ﴿۱۶﴾ له دوا‌ییدا به‌هه‌قیقه‌ت له‌ پروبه‌روویان و له پشت سه‌ریانه‌وه و له لای راست و له لای چه‌پانه‌وه ئه‌چمه جه‌سته‌یان، زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ت به شوکرانه‌بژیر گیر نایی ﴿۱۷﴾ (خوا) فه‌رمووی: لهو (پله) برۆ ده‌رئ، ناو زراوی ترۆ کراو نه‌نگت بی، سویند ده‌خۆم که هه‌رکه‌س له‌وانه به دوا‌ی تۆ که‌ون، جه‌هنده‌م له ئیوه هه‌مووتان پر و ته‌ژی ده‌که‌م ﴿۱۸﴾ ئه‌ی ئاده‌م تۆ و خێزانت له به‌هه‌شت سه‌کنن، له هه‌رچی که بتانه‌وی بیخۆن، له‌م داره نیزی‌ک مه‌که‌ون که له سته‌مکاران ئه‌بن ﴿۱۹﴾ جا شه‌یتان که‌وته کلێشه‌ی دلێانه‌وه تا شه‌رمینگیان که پۆشرا‌بوو بیهێنێته به‌رچاویان و ده‌ریخا، وتی: په‌روه‌رینه‌رتان بۆی نه‌یهێشتبوو که نابئ لهو داره نیزی‌ک ببنه‌وه؛ نه‌یویست ئیوه ببنه دوو فریشته یا بۆ هه‌میشه (له به‌هه‌شتدا) بمیننه‌وه ﴿۲۰﴾ بۆ ئه‌وانی سویند خوارد که من خێرخوازی ئیوه‌م به دل ئامۆژکاریتان ده‌که‌م ﴿۲۱﴾ جا به‌م‌جۆره به‌ فرۆفیل ئه‌وانی به ژیر هینا، خسته ته‌ما، جا کاتئ لهو داره (میوه)‌یان چشت، عه‌یب و عار و شه‌رمینگیان ده‌رکه‌وت، ئه‌وانه ده‌سیان کرد به دا‌پۆشینی له‌شیان به‌ به‌رگی داری به‌هه‌شت تا خۆیان دا‌پۆشی، په‌روه‌رینه‌ریان هه‌رای له‌کردن: ئاخ‌ر من به ئیوه‌م نه‌وت توخنی ئه‌و داره مه‌که‌ون، ئایا به ئیوه‌م نه‌وت: به هه‌قیقه‌ت شه‌یتان بۆ ئیوه دوزمینیکی دیار و ئاشکرایه ﴿۲۲﴾

وتیان: ئە‌ی پەرورە‌رینە‌ری تێ‌مه‌! لە‌ خۆ‌مان نا‌حه‌قی‌مان کرد، ئە‌گەر نە‌مانبە‌خشی و پ‌رو‌حمان پ‌ی‌ نە‌کە‌ی، بە‌ هە‌قی‌قه‌ت لە‌ زیان‌کاران دە‌بین ﴿٢٣﴾ (خوا) فەر‌مو‌ی: (لە‌ پ‌له‌ی خۆ‌تان) ب‌رۆ‌نە‌ خوار‌ی، هە‌ندێ‌ دو‌ژمن‌ی هە‌ندێ‌ تر‌تان، بۆ‌ ئێ‌وه‌ش لە‌ زه‌ویدا تا رۆ‌ژی خۆ‌ی قە‌له‌ من‌دارە‌ مایە‌ی ژیان و کە‌لک وەر‌گرتن هە‌یه‌ ﴿٢٤﴾ فەر‌مو‌ی: لە‌و (زه‌وییه‌) دا زین‌دوو ئە‌بنه‌وه‌ و تێ‌یدا ئە‌مرن و لە‌ویش دە‌تان‌هێ‌ننه‌وه‌ دەر‌ی و وە‌دەر دە‌خرین ﴿٢٥﴾ ئە‌ی رۆ‌له‌ کانی ئادە‌م! جل‌کی‌کمان بۆ‌ ئێ‌وه‌ نارد کە‌ عە‌یب و عار و شە‌رمین‌گاتان بپۆ‌شی و جوانیش‌تان بکا، جل‌کی‌ پارێ‌زگاری لە‌ویش باش‌تره‌، ئە‌مه‌ لە‌ نیشانه‌ کانی خوا‌یه‌، بە‌لک‌وو پ‌ه‌ند بگرن (و چاکە‌ی خواتان بێ‌ته‌وه‌ بێ‌ر) ﴿٢٦﴾ ئە‌ی رۆ‌له‌ کانی ئادە‌م! (وشیار بنه‌وه‌) شە‌یتان نە‌تان‌خە‌لە‌تین‌ی و بە‌فریوتان نە‌با، هە‌روه‌کو‌و با‌وک و دا‌یک‌تان‌ی لە‌ بە‌هە‌شت بە‌ دەر‌کردن دا و جل‌کە‌ کە‌شیانی لە‌بەر دەر‌هێ‌تان تا عەر‌ه‌وتیان بە‌وان نیشان بە‌دا، چون‌کە‌ ئە‌و و ها‌ودە‌ستانی، ئێ‌وه‌ لە‌ لایە‌کە‌وه‌ دە‌بینن، کە‌ ئێ‌وه‌ ئە‌وان نابینن، (بە‌لام بزائن) تێ‌مه‌ شە‌یتانه‌ ک‌انمان تە‌نیا کردۆ‌ته‌ دۆ‌ست و خۆ‌شه‌ویست بۆ‌ کە‌سانی کە‌ ب‌ر‌وا ناهێ‌نن ﴿٢٧﴾ هەر‌کاتێ‌ کە‌ کاریکی کریت و نا‌حه‌ز دە‌کە‌ن، دە‌لێ‌ن: با‌وو‌با‌پیرانی خۆ‌مان لە‌سەر ئە‌و کاره‌ دی‌وه‌ و خوا دە‌ستووری پ‌ی‌دا‌وین! ب‌لێ‌: خوا قە‌ت دە‌ستوور بە‌ کاری نا‌حه‌ز و ناشیا‌و نادا، ئایا بە‌ دە‌م خوا‌وه‌ درۆ‌یه‌ک دە‌کە‌ن کە‌ پ‌ی‌ی ئاگا نین و نایزانن ﴿٢٨﴾ ب‌لێ‌: پ‌ه‌روه‌رینە‌رم بە‌ داد‌گە‌ری فەرمانی دا‌وه‌، لە‌ هەر مزگە‌وتێ‌کدا ر‌ووتان (بۆ‌ لای خوا) بسو‌ورپ‌ینن و ئە‌و بانگ بکە‌ن و دین‌داری پاک و ب‌ی‌خە‌وش بۆ‌ خوا بکە‌ن (و بزائن) هە‌روه‌کو‌و لە‌ سەر‌ه‌تا‌وه‌ ئێ‌وه‌ی خە‌لق کرد، (بە‌و جۆ‌ره‌ش بۆ‌ لای ئە‌و دە‌گەرینە‌وه‌ ﴿٢٩﴾ دە‌ستە‌یه‌کی ر‌ینو‌ینی کرد و دە‌ستە‌یه‌ کیش شی‌او‌ی لاری بوون، ئە‌وانه‌ لە‌باتی خوا شە‌یتانیان کردە‌ سەر‌پە‌رست و پ‌شتیوانی خۆ‌یان، لایان وایه‌ کە‌ ئە‌وان ر‌ینو‌ینی کراون ﴿٣٠﴾

ئەي رۆلە کانی ئادەم! خۆتان بە جلکی جوان لە هەر مزگهوت و پرووگهیه کدا برازیننهوه، بخۆن و بخۆنهوه و زیاده‌رهوی مه‌که‌ن، به‌راستی خوا زیاده‌ره‌ۆیانی خۆش‌ناوی ﴿٣١﴾ بلی: چ که‌سی جلکی جوان و خشل و بژیوی پاک و خاوینی که خوا بو به‌نده‌کانی خۆی خه‌لقی کردووه، به نار‌ه‌وای داناه و هه‌رامی کردووه؟ بلی: ئەمانه له ژيانی دنیا بو که‌سانیکه که بروایان هیناوه، له رۆژی په‌سلانیش هه‌ر تاییه‌تی برواداران، ئا به‌م جۆره ئیمه نیشانه‌کانی خۆمان بو که‌سانی که زانا و ئاگادارن شی ده‌که‌ینه‌وه ﴿٣٢﴾ بلی: خوا کار و کرده‌وی ناحه‌ز چ به ئاشکرا، چ به دزییه‌وه به نار‌ه‌وا داناه، (هه‌روا) تاوانی به ناهه‌ق و هاویه‌ش دانان بو خوا بی‌هیچ به‌لگه‌یه‌ک و شتی که‌ نایزانن له‌خۆرا به‌ ده‌م خواوه مه‌یلین ﴿٣٣﴾ بو هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک ما‌وه‌یه‌کی دیاری‌کراو هه‌یه، جا کاتی ما‌وه‌یان هات، سه‌عاتی پاش و پیشیان بو نیسه ﴿٣٤﴾ ئەي رۆلە کانی ئادەم! به‌راستی کاتی که پیغه‌مبه‌رانی له خۆتان بینه لاتان که نیشانه‌ی ئیمه‌تان بو بلین (به قسه‌یان بکه‌ن)، جا هه‌ر که‌س به‌ته‌قوا بی و کاری چاک بکا، نه ترسیان بو هه‌یه و نه غه‌مناک ئه‌بن ﴿٣٥﴾ که‌سانی که نیشانه‌کانی ئیمه به‌ درۆ بخه‌نه‌وه و له به‌رانبه‌ر ئه‌واندا خۆ به‌زل بزائن، ئه‌وانه جه‌ه‌نده‌مین و بو هه‌میشه له‌ویدا قه‌تیس ده‌مینه‌وه ﴿٣٦﴾ جا چ که‌سی له‌وه سته‌مکارتره که به‌ ده‌م خواوه درۆ هه‌لده‌به‌ستی یا نیشانه‌کانی خوا به‌ درۆ ئه‌خاته‌وه؟ ئه‌وانه به‌شیان له‌وه‌ی وا له چاریان نووسراوه پیی ده‌گه‌ن، تا ئه‌وکاته‌ی که ناردرانی ئیمه ده‌چنه لایان و گیانیان ده‌کیشن، لییان ده‌پرسن: له‌ کوین ئه‌وانه‌ی وا بیجگه له‌ خوا هاوارتان لی ده‌کرن، ئه‌لین: لیمان ون بوون، به‌ دژی خۆیان شایه‌دی ئه‌ده‌ن که خاوه‌ناس بوون ﴿٣٧﴾

(خو) وتی: وێ‌رای نە‌تە‌وه‌گە‌لی وێ‌ به‌ر له‌ تێ‌وه‌ تیا‌چوون و نە‌مان له‌ گە‌ڵ (هاو‌بیرانی) خۆ‌تان له‌ مرۆ‌ف و جنۆ‌که‌ پێ‌که‌وه‌ برۆ‌نه‌ ناو‌ ناگر، هە‌رکاتێ‌ تا‌قمی ئە‌چی، له‌ تا‌قمی پێ‌شوو‌ی هاو‌رە‌وشتانی نە‌فرین دە‌کا، تا هە‌موو پێ‌که‌وه‌ له‌وێ‌دا دە‌گە‌نه‌ یە‌ک (له‌و دە‌مه‌دا تا‌قمی په‌یره‌و روو دە‌که‌نه) پێ‌شه‌وایانی خۆ‌یان و دە‌لێ‌ن: ئە‌ی په‌روه‌رێ‌نه‌ری تێ‌مه‌! ئە‌مانە‌ن که‌ تێ‌مه‌یان لا‌رێ‌ کرد، جا له‌ ناگر‌دا دوو به‌را‌به‌ر جه‌زبه‌بیان بده، (خو) ئە‌لێ‌: بۆ‌ هەر کامه‌تان جه‌زبه‌به‌ دوو چه‌ندانە‌، به‌لام نازانن ﴿٣٨﴾ پێ‌شه‌وایانی ئە‌وانیش به‌ په‌یره‌وه‌کانی خۆ‌یان دە‌لێ‌ن: تێ‌وه‌ش له‌ تێ‌مه‌ زیاتر نین، جا له‌ تۆ‌له‌ی ئە‌وه‌ی ده‌تانکرد نازاری خو‌ا بچێ‌ژن ﴿٣٩﴾ ئە‌وانه‌ که‌ نیشانه‌کانی تێ‌مه‌یان به‌ درۆ‌ دانا و ملیان له‌وه‌ بادا (خۆ‌یان به‌ زل دانا)، درگا‌کانی ئاسمانیان بۆ‌ نا‌کرێ‌ته‌وه‌ و نا‌چنه‌ به‌هه‌شت، تا و‌شتر به‌ کونی ده‌زی دروو‌ماندا نە‌چی (واتا چوونیان بۆ‌ به‌هه‌شت نا‌گونجی)، ئا به‌م‌جۆ‌ره‌ تا‌وانباران سزا ئە‌ده‌ین ﴿٤٠﴾ بۆ‌ ئە‌وان له‌ جه‌ه‌نده‌مدا رایه‌خ و سه‌رپۆ‌شیان (له‌ ناگر) ده‌بی هەر هالا‌ویش دا‌پێ‌ژشیون، ئا به‌م‌جۆ‌ره‌ سته‌مکاران سزا ئە‌ده‌ین ﴿٤١﴾ که‌سانێ‌ که‌ بروایان هێ‌ناوه‌ و کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه‌، هێ‌چ که‌سه‌یش له‌ قه‌وه‌ت و توانیان به‌ده‌ر، ئە‌رکیان نا‌خه‌ینه‌ سه‌ر، ئە‌وانه‌ به‌هه‌شتین و له‌وێ‌دا بۆ‌ هه‌میشه‌ ده‌مێ‌ننه‌وه‌ ﴿٤٢﴾ ئە‌وه‌ی له‌ کینه‌ و رق له‌ دلێ‌اندا هه‌بوو ده‌رمان هێ‌نا، له‌ به‌هه‌شتا، به‌ ژێ‌ر (کوشک و دا‌ره‌کانیانه‌وه) چۆ‌مه‌ئاو به‌خو‌ر ده‌روا و ئە‌لێ‌ن: سپاس تاییه‌تی خوایه‌ که‌ تێ‌مه‌ی بۆ‌ ئە‌مه‌ رێ‌نوێ‌تی کرد، ئە‌گەر خو‌ا تێ‌مه‌ی رێ‌نوێ‌تی نه‌کردبا، رێ‌مان نه‌ده‌دۆ‌ژییه‌وه‌، به‌ هه‌قیقه‌ت ناردا‌وانی په‌روه‌رێ‌نه‌ری تێ‌مه‌ هه‌قیان هێ‌نا (له‌و دە‌مه‌دا) هاواریان لی‌ کرا که‌ ئە‌م به‌هه‌شته‌ له‌ پاداشی کار و کرده‌وه‌تاندا به‌ میرات به‌ تێ‌وه‌ که‌بیه‌وه ﴿٤٣﴾

بەهەشتییان گازیان لە جەهەندەمییان کرد کە ئیمە بە هەقیقەت بەوەی وا پەرورینەرمان
 بەلین پی دابوین پی گەشتین، ناخۆ ئیویش، وەک هەر شەتان لێ کرابو، هەر وا دەرچوو؟
 ئەلین: بەلێ، جا لەپر دا لە نیو ئەواندا یەکی بانگ رادیلێ دەلێ: دەک لەعەنتی خوا لە
 سته مکاران بی ﴿۴۴﴾ ئەوانە ی کە (خەلک) لە رێگای خوا دەگیرنەو و دەیانویست ئەو
 رێگایە خواروخیچ نیشان بدن، ئەوان ئاخیرەت ئینکار ئەکەن خوانناسن ﴿۴۵﴾ لە نیوان ئەو
 دووانە (بەهەشتییان و جەهەندەمییان) دا پەردە یەک هەبە و لەسەر ئەعراف پیاوانێک هەن کە
 هەر یەکە لەو دوو تاقمە بە ناوچاوان و دیمەنیانەو دەیانناسن، و هەرا لە بەهەشتییان دەکەن
 کە هیشتا نەچوونەتە بەهەشت بەلام بەتەمان بچن، سلاوتان لەسەر بی ﴿۴۶﴾ هەرکاتی لە
 جەهەندەمییان ئاوردنەو و چاویان پێیان دەکەوێ، دەلین: ئەی پەرورینەری ئیمە! ئیمە
 لەگەڵ هۆزی سته مکاران مەخە ﴿۴۷﴾ ئەوانە ی لەسەر ئەعرافن، لەو مەرویانە وا بە
 دیمەنیانەو دەیانناسن، هەرایان لێ دەکەن و پێیان دەلین: گەردەوکی و فیز و خۆ بەزل
 زانینتان بی نیازی نەکردن، کەلکی بۆتان نەبوو ﴿۴۸﴾ هەر ئەو کەسانە نین کە ئیو سۆندتان
 دەخوارد بەر بەزەبی خوا ناکەون، خوا پێیان وت: بڕۆنە بەهەشت، نە ترستان بۆ هەبە و نە
 خەفەتیش بخۆن ﴿۴۹﴾ جەهەندەمییان هاوار لە بەهەشتییەکان دەکەن، هەندێ لەو ئاوە، یا
 ئەوەی وا خوا بە رسق و رۆزی پی داون هیندی بە ئیمە ببەخسن، ئەوانیش ئەلین: خوا ئەمانە ی
 لەسەر خوانەناسان نارەوا و حەرام کردووە و بەشی نەداون ﴿۵۰﴾ ئەوانە ی کە دینی خۆیان بە
 گالته و کایە دائەنا و ژیانی دنیا ئەوانی بادی هەوا کرد و فریوی دان، جا ئەمرۆ ئیمە ئەوان لە
 بیر دەبەینەو، هەر وەکوو ئەوان دیداری ئەم رۆژەیان لە بیر خۆ بردبۆو، نیشانەکانی ئیمەیان
 حاشا و ئینکار دەکرد و ملیان لێ بائەدا ﴿۵۱﴾

بە هەقیقەت کتیبیکمان بۆ هیناون که له رووی زانستەوه ئەومان شی کردەوه، (کتیبی) که
 هۆی رینوینی و ڕەحمەتە بۆ هۆزیک که برۆا دینن ﴿۵۲﴾ ناخۆ ئەوانە بیجگە له سەرئەنجامی
 هەرەشەکانی خوا چاوەروانی شتیکی ترن؟ ئەو رۆژەهی که ئەمە ئەنجام ئەگرێ (کار له کار
 ترازاو و)، ئەوانەهی که له بەرا ئەمەیان له بیر خۆ بردبوو، دەلین: دیارە هەرچی پیغە مەبەرەکانی
 خوا هینابوویان و گوتیان وەرپاست گەرا، جا ئایا (ئەمە) تەکا کارانیک بۆ ئیمە هەیه که
 تەکامان بۆ بکا؟ (یا ئەگەونجی) بگەریندینەوه تا کار و ئاکار و کردەوهیەکی چاکتر له غەیری
 ئەوهی کردوومانە بیکەین؟! (بەلام) بە هەقیقەت ئەوانە زەرەریان بە خۆیان گەیانند، ئەو
 شتانەهی بە درۆ سازیان دابوو هەموو له بەرچاویان بزر (و گوم) بوون ﴿۵۳﴾ پەرورینەری ئیوه
 ئەو خوایە که ئاسمانەکان و زەوی له شەش (دەورە): رۆژدا دروست کرد، له پاشان لەسەر
 تەختی فەرمانرەوایی دانیشت، دەسی کرد بە تەگبیر کردنی دنیای هەبوون، بە (پەردە
 تاریکی) شەو رۆژ داتەپۆشی و شەو بە دواي رۆژدا بە لەز ئەروا، رۆژ و مانگ و ئەستیرەکانی
 بەدی هینا، له حالیکدا دەسەمۆی فەرمانی خوان، ئاگادار بن که ئافرانندن و بەدی هینان و
 راکەشتن و تەگبیری (جیهان) بۆ ئەو (خوا و بە ئەمری ئەو) — فرە و زۆر و پەر بەرە کەت و
 بەودم و مومبارەک و پیرۆز (و بی زەوال) — خوایەک که پەرورینەری جیهانیانە ﴿۵۴﴾
 پەرورینەری خۆتان بە گریان و زاری و بە نهیننی بانگ بکەن، بەراستی خوا دەس درێژکارانی
 خۆش ناوی ﴿۵۵﴾ له زەویدا خراپە مەکەن، دواي چاک و ئیسلام بوونی ئەو، خوا بە ترس و بە
 هیوا لەبەر خوا بپارینەوه، ڕەحمەتی خوا له کارچاکان نێزیکە ﴿۵۶﴾ هەر ئەو پێش بارانە، که
 بەزەیی بە که له خوداوه، باکە لیکتان بە مزگینی بۆ هەلدهکا تا کات و سەردەمیەک ئەو بایانە
 هەورە بار قورسەکان (لەسەر شانی خۆیان) هەلگرن، لەم دەمەدا ئەوانە بۆ سەر زەوی مردوو
 (ویشک و بی ئاو) بەرێ دەکەین، جا بە هۆی ئەوه، ئاو (بارانی ژیان هینەر) دەبارینین و
 بەویش هەر جۆرە بەروبوو و میوهیەک (له خاک) دەروینین، ئا بەم جۆرە (که زەویی مردوو مان
 زیندوو کردەوه)، مردوو کانی ش زیندوو دەکەینەوه، بە لکوو بیر لەوانە بکەنەوه ﴿۵۷﴾

زه‌وی پاک و به‌پیت به‌فرمانی په‌روه‌رینه‌ر گیای لی‌ده‌روئی، به‌لام له‌زه‌وی پیس و قافر بیجگه له‌درکودالی (ی که‌م بایه‌خ) لی‌ی ناروئی، تا به‌م ته‌رزه‌نیشانه‌کان بو‌ئه‌وانه‌ی که‌شوکرانه‌بژی‌رن به‌یان ده‌که‌مین ﴿۵۸﴾ به‌هه‌قیقه‌ت ئی‌مه‌نووحمان نارده‌لای هۆزه‌که‌ی خوئی، جا به‌وانی وت: ئه‌ی هۆزی من! ته‌نیا خوا به‌پرستن که‌بیجگه‌له‌و خوایی تر بو‌ئیه‌نییه، (ته‌گه‌ر غه‌یری خوا به‌پرستن) من بو‌ئیه‌له‌عه‌زابی رۆژی گه‌وره‌ئه‌ترسم ﴿۵۹﴾ (به‌لام) گه‌وره‌مرۆیانی هۆزه‌که‌ی پییان وت: ئی‌مه‌تۆ له‌گومراییه‌کی ناشکرادا ده‌بینین! ﴿۶۰﴾ وتی: ئه‌ی هۆزی من! هیچ لارییی و گومراییه‌ک له‌مندا نییه، به‌لام من ناردرای په‌روه‌رینه‌ری جیهانیانم ﴿۶۱﴾ راسپارده‌ی په‌روه‌رینه‌رم به‌ئیه‌را ده‌گه‌یینم و ئامۆژگاری ئیه‌ده‌که‌م، له‌خواوه‌شتانیک ده‌زانم که‌ئیه‌نایزانم ﴿۶۲﴾ ئایا سه‌رتان سوورماوه‌که‌فرمانی ئامۆژگاری له‌په‌روه‌رینه‌رتانه‌وه‌که‌به‌هۆی پیاویک له‌خۆتان بو‌تان هاتوو‌ه‌تا (له‌سه‌رئه‌نجامی کاره‌کانی خراپتان) بتانترسیینی، خۆپاریژ بن، په‌نگه‌بکه‌ونه‌به‌ر په‌حمه‌تی خوا ﴿۶۳﴾ به‌لام سه‌رئه‌نجام ئه‌ویان به‌درۆ خسته‌وه، ئی‌مه‌ئه‌و و که‌سانی که‌له‌گه‌ل ئه‌ودا له‌که‌میدا بوون رزگارمان کردن، ئه‌وانه‌ی که‌نیشانه‌کانی ئی‌مه‌یان به‌درۆ ده‌خسته‌وه، له‌ئیه‌ئاودا به‌خنکاندن دا، ئه‌وانه‌تاقمی کویران (و دل‌کویر) بوون ﴿۶۴﴾ بو‌لای هۆزی عاده‌برای خۆیان (هوود) مان نارده‌وتی: ئه‌ی هۆزی من! (ته‌نیا) خوا به‌پرستن که‌بیجگه‌له‌و خوایی تر بو‌ئیه‌نییه، جا ئایا له‌خواترس و پارێزگار نابن؟ ﴿۶۵﴾ مرۆفه‌مه‌زنه‌خوانه‌ناسه‌کانی هۆزی ئه‌و، وتیان: تۆ له‌بی‌میشکیدا ئه‌بینین، به‌هه‌قیقه‌ت لامان وایه‌له‌ده‌سته‌ی درۆزنانی ﴿۶۶﴾ وتی: ئه‌ی هۆزی من! هیچ نادانی و بی‌میشکییه‌ک له‌مندا نییه، به‌لام له‌لایه‌ن په‌روه‌رینه‌ری جیهانیانه‌وه‌راسپێردراوم تا ئیه‌ئاودا ئامۆژگاری بکه‌م ﴿۶۷﴾

پەيامەکانى پەرورەينەرم بە ئیوه رادە گەيینم، من نامۆژگاریاریکی دروسکارم بۆ ئیوه ﴿۶۸﴾
 ئایا سەرتان سوورماوه که فرمانى نامۆژگارى له پەرورەينەرتانەوه بۆ پیاویک له خۆتان
 بۆتان هاتوو تا (له سزای خوا) بتانترسینی، بیینهوه بیر، کاتى که ئیوهى له دواى هۆزى نوح
 ئیوهى له جى دامەزراندن و قەلافەت و قووەتى بەدەنى زیدەتريشى پیدان، چاکەکانى خوا
 بیینهوه بیر تا بەلکۆو رزگار بن ﴿۶۹﴾ وتیان: ئایا هاتوو یه لای ئیمه که (بییمان بلیتى) خواى
 تاقانە بپەرستین و ئەوهى که باووبایرانمان دەیانپەرست، تەرکی بکهین؟ جا کهوايه ئەوهى
 بەلئیت پى داوین (له هاتنى بەلا) بیهینه، ئە کەر له راستیژانى ﴿۷۰﴾ (هوود) وتى: پیسى و
 چهپەلى و غەزەبى پەرورەينەرتان ئیوهى داگرتوه، ئایا له گەل مندا لهبابەت نیوگەلئیکهوه
 جوابه جەنگیم له گەل دەکەن که ئیوه و باووبایرانمان (لهسەر بتهکان) داتانناوه، له حالیکدا
 خوا هیچ فرمانىکی لهبابەت ئەوانهوه نەناردوه، جا لهبەر ئەمه ئیوه چاوهروان بن و منیش
 له گەل ئیوه چاوهروان ئەبم ﴿۷۱﴾ جا سەرئەنجام ئەو (هوود) و کەسانى که له گەل ئەوا بوون،
 به رەحمەتى خۆمان رزگارمان کردن، رەگ و ریشەى کەسانى که ئایاتى ئیمەیان به درۆ
 ئەخستوه و پرۆادار نەبوون له بنهوه برى و قرتاندمان ﴿۷۲﴾ بۆ لای (هۆزى) سەموود براى
 خۆیان «سالح» مان نارد، وتى: ئەى هۆزى من! خوا بپەرستن که بیجگه لهو خواپى تر بۆ ئیوه
 نییه، به هەقیقەت بەلگەیه کی روون له لایەن پەرورەينەرتانەوه بو ئیوه هاتوو، ئەمه وشترى
 خوايه که بۆ ئیوه کشگىرییه که، جا لى بگه پین تا له زهوى خوادا بله وه پى، نازارى پى
 مه گەيینن ئەگینا تووشى نازارى دەردناک ئەبن! ﴿۷۳﴾

بێننهوه بیر که ئیوهی دوای هۆزی عاد جی نشینی ئەوانی کردن و لەسەر زهوی جیگری کردن که له پێدهشتاییه کان کۆشک گهلی بۆ خۆتان ساز بکهن و له چیاکان خانووبه ره گهلی بۆ خۆتان بتاشن، جا (له بهر ئەمه) نیعمه ته کانی خوا بێننهوه بیر و لەسەر به دفه ری و خراپه کردن له سه رزه ویدا پێ دامه گرن ﴿۷۴﴾ مرۆفه مه زنه خۆبه زل زانه کانی هۆزی ئەو، به چه وساو ه کان که بر وایان هی نابوو، وتیان: ئیوه با وه پرتان وایه که سألح له لایهن پهروه رینه ریه وه نێردراوه؟ ئەوانیش وتیان: ئیمه به وهی پێی راسپێردراوه بر وادارین ﴿۷۵﴾ که سانج که خۆیان به زل ده زانی، وتیان: به هه قیقه ت ئیمه به وهی وا ئیوه بر واتان پێیه تی حاشای لی ده که یین ﴿۷۶﴾ جا وشتره که یان په ی کرد (کو شته وه) و له فه رمانی پهروه رینه ر ملیان با دا و وتیان: ئەی سألح ئە گه ر تۆ له پیغه مبه رانی (خوای)، ئەوهی هه ره شه ی له ئیمه پی ده که ی بیهینه! ﴿۷۷﴾ جا سه رته نجام هه وه بر یسکه و بووله رزه و عه رز هه ژینیکی توند ئەوانی دا گرت، هه موو قریان کرد، جا له به ره به یاندا (ته نیا) له شی بی گیانیان له ناو ماله کانیاندا مابوونه وه ﴿۷۸﴾ جا (سألح) پرووی لی وه رگێپران و وتی: ئەی هۆزی من! به هه قیقه ت من راسپاردە ی پهروه رینه رم، به ئیوه را که یاندا و به خێر خوازی ئامۆژگاریم کردن، به لام (چ بکه م) ئیوه خێر خوازان خوش ناوی ﴿۷۹﴾ لووت (بێنه وه بیر) کاتج که به هۆزی خۆی وت: ئایا کاری شووره یی و ناشیرین و ناشیاو ده که ن که هیچ که سی به ر له ئیوه له جیهاندا کاری (وا چه په ل و پیسیان) نه کردووه ﴿۸۰﴾ به راستی ئیوه به ئاره زووی ناشیاو له جیات ی ژنان نه چنه لای پیساوان، دیاره ئیوه له بنه رته تا هۆزیکی ده س در یژ که رن ﴿۸۱﴾

وه‌لامی هۆزه‌که‌ی تهنیا ئەوه بوو، وتیان: ئەمانه له ئاوابی خۆتان دهر‌بکه‌ن، به‌راستی ئەمانه
 مرۆکه‌لیکن که ده‌یان‌ه‌وی به پاک‌خواینی بژین ﴿۸۲﴾ جا ئیمه ئەو و (یاره‌کانی) و بنه‌ماله‌ی
 ئەومان پرگار کرد، هه‌رتهنیا ژنه‌که‌ی نه‌بی که له‌گه‌ڵ به‌جی ماوه‌کانی (شار) کهوتبوو ﴿۸۳﴾
 بارانمان به‌سه‌را باراندن ئەمما باران (به‌ردبارانمان کردن)، جا پروانه سه‌ره‌نجامی تاوانباران
 چلۆن بوو (و چییان به‌سه‌ر هات) ﴿۸۴﴾ بۆ (خه‌لکی) مه‌دیه‌ن برای خۆیان شوعه‌بیمان نارد،
 وتی: ئەه‌ی هۆزی من! خوا بپه‌رستن که بێجگه‌ له‌و خوابی‌تر بۆ ئیوه نییه، به‌راستی به‌لگه‌ی
 پرووتان له لای په‌روه‌رینه‌رتانه‌وه بۆ هاتووه، جا با ته‌رازووی کیشانه و پێوانه‌تان به‌رامبه‌ر و
 دارمال بۆ و له شتومه‌کی خه‌لک مه‌دزنه‌وه و به دزی لێیان کهم مه‌که‌نه‌وه، له زه‌ویدا خراپه
 (ئیفساد) مه‌که‌ن، دوای ئاوه‌دانی و چاک بوون (ئیسلاح)ی زه‌وی، ئەمه بۆ ئیوه چاکتره، ئەکه‌ر
 پروادار بن ﴿۸۵﴾ له‌سه‌ر هه‌ر رێگایه‌ک دامه‌نیشن که هه‌ره‌شه بکه‌ن و خاوه‌ن پرواکان له
 رێگای خوا بگێرنه‌وه و (به‌قسه‌ی پووچ) رێگای ئەوان خوار و چه‌فت و لار نیشان بده‌ن،
 بێننه‌وه بپه‌ر ئەو ده‌مه‌ی که کهم بوون و ئەو (خوا) ئیوه‌ی زۆر کرد، پروانن که سه‌ره‌نجامی
 تاوانباران (موفسیدان) چلۆن بووه، به‌کوی گه‌یشتووه ﴿۸۶﴾ ئەکه‌ر هیندیک له ئیوه برۆای
 هیناوه به‌وه‌ی وا منی پێ‌راسپێ‌دراوم، تاییه‌یه‌ کیشتان برۆایان پێ نه‌هیناوه (نابێ هۆی خو
 قه‌ف کردنی خاوه‌ناسان یا کز بوونی پرواداران بۆ)، تابشت بێنن تا خوا له نێوانماندا داوه‌ری
 بکا؛ هه‌ر ئەویشه چاکترینی داوه‌ران ﴿۸۷﴾

مرۆڤه گره گره کانی هۆزی (شوعه ییب)، ئەوانه ی که له خۆیان بایه ههوا ببوون، وتیان: ئە ی شوعه ییبا! بێ شک که تۆ و ئەوانه ی برۆایان به تۆ هیناوه له شاری خۆمان دهرده کهین یا ئە بێ بگه رپینه وه سه ر ئایینی ئیمه، وتی: ئایا هه رچه ند پێشمان خۆش نه بێ؟! «۸۸» ئە گه ر ئیمه بگه رپینه وه سه ر ئایینی ئیوه، دوا ی ئە وه ی خوا له وه رزگاری کردوین، به هه قیقته ت درۆمان به دم خوا وه کردووه، شیا و نییه که ئیمه بگه رپینه وه سه ر ئە وه، مه گه ر خوا بێ که پهروه رینه رمانه بیه وئ، زانایی و زانستی خوا هه موو شتیکی داگرتووه، ته نیا پالپشتمان به خوا به، ئە ی پهروه رینه ری ئیمه! گری پووچکه ی نیوان ئیمه و ئە وان به هه ق بگه وه (و داوه ریمان بکه)، هه ر تۆ چاکترین (داوه ر و) گری کویره که ره وه ی «۸۹» سه رزله کانی هۆزی و ی، خوانه ناسه کانیان، وتیان: ئە گه ر ئیوه به دوا ی شوعه ییب که ون، به راستی له زیان و زه ره رلیکه وتووان «۹۰» جا عه رز هه ژان و بوومه له ره زه ی وا به ته وژم دا یگرتن که گشتیان له مائی خۆیاندا تیاچوون و نه مان «۹۱» ئە وانه ی که شوعه ییبیان به درۆ خستبووه، (وا تیاچوون) ده توت له و مالانه دا نه بوون، که سانی که شوعه ییبیان به درۆ ده خسته وه، هه ر ئە وان له زیان لیکه وتووان و زیانبار بوون «۹۲» جا رووی له وان وه رسووړاند و وتی: ئە ی هۆزی من! به راستی من پاسپارده ی پهروه رینه رم به ئیوه راگه یاند و په ندم دان (و چاکه م له گه لدا کردن)، جا چلۆن بۆ هۆزی خوانه ناس خه فته ت بخۆم؟ «۹۳» (خوا ده لێ) ئیمه بۆ هیه چ ئاوا بیه ک پیغه مبه ری کمان نه نار دووه، مه گه ر ئە وه که خه لکه که یمان بۆ تاقی کردنه وه تووشی نه خۆشی و ده سته نگی و هه ژاری و سه ختی کردووه تا به لکوو به خۆدا بێن و به پارانه وه بگه رپینه وه «۹۴» له پاشان بۆ جاری دوا بێ ناخۆشیمان بۆ کردنه خۆشی، تا ئە و نه رسق و رۆزی و شتیان زۆر و تیر و ته سه ل بوون وتیان: باوو باییرانیشمان تووشی نار هه تی و سه ختی ژیان ببوون، جا ئیتر له نا کاو بێ ئە وه ی هه ست پێ بکه ن ئە وانمان گرت «۹۵»

ئەگەر خەلکی ئاواپی (و شار) برۆایان هینتابا و خۆیان بناسیبا و خۆپاریز بان، دەروازە پیت و بەرە کەتەمان لە ئاسمان و زەویییەو بە دەردەکردنەو، بەلام ئەوانە نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆ دائەنا، جا ئیمەش لە سزای ئەو کارانە کە کردبوویان، ئەوانمان گرت ﴿۹۶﴾ ئایا خەلکی ئەم ئاواپی و شارانە لەمە دلتیان کە بەلای ئیمە بە شەوا بۆیان بێ، لە حالیکدا لە خەوا بن ﴿۹۷﴾ ئاخۆ خەلکی شار و ئاواپیەکان لەمە دلتیان کە بەلای ئیمە بە رۆژا بۆیان بێ، لە حالیکدا بیجگە کەمە بکەن؟ ﴿۹۸﴾ ئایا لەو دلتیان بوون کە لە مەکر و بەلای خوا رزگارن، لە حالیکدا بیجگە لە زیانکاران کەس لە مەکر (و سزای)ی خوا دلتیان نابێ ﴿۹۹﴾ ئایا ئامۆژگاری و پینۆنیمان بۆ کەسانی نەکرد کە زەوی بە میرات دەگرن، دوا (نەمان و تیاچوونی) خاوەنە پێشووکانی (ئاخۆ نەیانزانیه) ئەگەر بمانهوی ئەوانەش بە هۆی گوناح و تاوانیانەو لەناو ئەبەین و مۆریش لە دل و دەروونیان ئەدەین تا (دەنگی هەق) نەبیسن ﴿۱۰۰﴾ ئەمانە شار و ئاواپی گەلێکن کە هەوالی ئەوانە بۆ تۆ دەگیرینەو، بە هەقیقەت پێغەمبەرەکانیان بە بەلگەو هاتنە لایان، (بەلام) برۆایان نەدەهینا بەو هەوی وا لە بەرا بە درۆیان خستبوونەو، ئا بەم چۆرە خوا دل و دەروونی لەدین لادەران مۆر ئەکا ﴿۱۰۱﴾ زۆربەیی ئەوانەمان لەسەر بەلینیان نەدی، زۆربەیی ئەوانەمان بە فاسق و تاوانبار دی ﴿۱۰۲﴾ لە دواپیدا بە دوا ئەواندا (واتا: پێغەمبەران بەرۆ) مووسامان بە نیشانەکانی خۆمان ناردە لای فیرعەون و مۆرۆ زلەکان و هۆز و دارودەستەکەیی، جا بە دژی (نیشانەکانی) ئەو ویستان و ستەمیان کرد، جا برۆانە کە سەرئەنجامی بەدەفەران و خراپکاران و موفسیدان چلۆن بوو چییان بەسەر هات؟ ﴿۱۰۳﴾

مووسا وتی: ئەی فیرعەون! من راسپاردەیی پەرورینەری جیهانیانم ﴿۱۰۴﴾

رەوا و شیاوێه که بێجگە لە هەق شەتی تر لە خواوێه نەئێم، بەلگە ی پوونم لە لایەن
 پەرورێنەرتانەوێه بۆ هینان، جا بەرە ی ئیسرائیلەم لە گەلدا بنێرە ﴿۱۰۵﴾ (فیرعەون) وتی:
 ئە گەر نیشانە یەکت هیناوە بینوین، ئە گەر لە راستبێژانی ﴿۱۰۶﴾ جا عەسا
 (دارە دەستە) کە ی فریادا، لە ناکاوا بووێه ئەژدیهاییەکی گەرە و ئاشکرا! ﴿۱۰۷﴾ دەستی خۆیشی
 لە (گیرفانی) دەرھینا، جا لە ناکاوا لە بەرچاوی چاودێران رەنگی بووێه سپییەکی بێ خەش
 ﴿۱۰۸﴾ زلەکانی زۆردار لە هۆزی فیرعەون، وتیان: بە هەقیقەت ئەمە جادووگەرێکی زۆرزانە
 ﴿۱۰۹﴾ ئە یەوێ لەسەر خاکی خۆتان دەرستان بکا، بیروپرای ئێوێه چییە، فەرمان بە چی دەدەن
 ﴿۱۱۰﴾ بە (فیرعەونیان) وت: لە موسا و براکە ی گەرێ و لای خۆت کلیان بەدەو،
 دەستە یەکی کۆکەرەو هیش بۆ هەموو شار و ئاوا ییەک بنێرە ﴿۱۱۱﴾ تا هەموو جادووگەرانی
 زۆرزان بێن بۆ لات ﴿۱۱۲﴾ جادووگەرەکان هاتنە لای فیرعەون، وتیان: ئە گەر زال بووین
 خەلات و مزێه کی گرینگمان بۆ هە یە (و دەبێ بماندە یێ) ﴿۱۱۳﴾ وتی: بەلێ ئێوێه لە نێزیکانی
 خۆم دەبن ﴿۱۱۴﴾ وتیان: ئە ی موسا! یا تۆ دە یهاوێژی یا ئێمە هاوێژەر بێن! ﴿۱۱۵﴾ وتی:
 ئێوێه بێهاوێژن، بێخەن؛ کاتی کە (کەرەستە ی جادووی خۆیان) هاویشت و فریپیاندا خەلکیان
 چاوبەس کرد و ترساندیان، جادوو ییکی گەرە یان نواندا! ﴿۱۱۶﴾ خستمانە دلێ موسا کە
 عەسای خۆت بەهاوێژە، لە ناکاوا (بووێه ماریکی گەرە و) هەموو کەرەستە ی جادووکاری ئەوانی
 بەلەز بێچاوە و هەلێلووشین (و قووتی دان)! ﴿۱۱۷﴾ (لەو دەمەدا) هەق ئاشکرا بوو، ئەوێه
 سازیان دا بوو پوچ بوونەوێه ﴿۱۱۸﴾ لەوێدا تێکشکیندان و بە سووکی و چرووکی گەرەنەوێه
 ﴿۱۱۹﴾ و جادووگەرەکان هەموو کەوتنە سوژدە و کرێنۆش بردن ﴿۱۲۰﴾

وتیان: به پهروه‌رینه‌ری جیهانیان پروامان هیئا ﴿۱۲۱﴾ پهروه‌رینه‌ری مووسا و هاروون ﴿۱۲۲﴾ فی‌رعون وتی: ئایا بهر له‌وهی ئیجازه‌تان پی بدهم پرواتان بهو هیئا، ئەمه فیل و ئاژاوه‌یه که لهم شار (و دیاره‌دا) سازتان داوه تا خه‌لکه‌که‌ی لی وه‌دهر بنین، جا له پاشان لیتان پروون ده‌بیته‌وه! ﴿۱۲۳﴾ (سویند ده‌خۆم) که دهس و پیتان راست و چه‌پ ته‌برم، له پاشان هه‌مووتان له دار ته‌دهم ﴿۱۲۴﴾ (جادووگه‌ره‌کان) وتیان: (گرینگ نییه) به‌راستی ئیمه به‌ره‌و لای پهروه‌رینه‌رمان ده‌گه‌رینه‌وه ﴿۱۲۵﴾ شتی ناپه‌سه‌ند له ئیمه گیر ناهیتنی بیجگه له‌مه که به نیشانه‌کانی پهروه‌رینه‌رمان، کاتی پۆمان هات پروامان هیئا، ئەی پهروه‌رینه‌ری ئیمه! تابشت و سه‌بر (و خۆراگرتن) مان تا دوا هه‌ناسه به‌سه‌را برپژه و به موسلمان بمانرینه ﴿۱۲۶﴾ سه‌رگه‌وره‌کانی هۆزی فی‌رعون (به‌ویان) وت: چلۆن تۆ له مووسا و هۆزه‌که‌ی واز دینی و دهس هه‌لده‌گری تا (نازادانه) ولاتت لی بشیۆین و خراپه‌ی بکه‌ن و له خۆت و خویانت دهس هه‌لبگر و برۆن، (فی‌رعون) وتی: کوره‌کانیان ته‌کوژم و ژن و میینه‌شیان زیندوو راده‌گرم (تا رازه و خزمه‌تمان بکه‌ن)، ئیمه ده‌سه‌لاتمان به‌سه‌ریاندا هه‌یه ﴿۱۲۷﴾ مووسا به هۆزی خۆی وت: له خوا یاری بخوازن و خۆراگرن که ئەم زه‌وییه تایبه‌تی خواجه، به هه‌رکه‌س که بیه‌وی (وشیاویش بچ) پیتی ته‌دا، سه‌رته‌نجامی چاک بو خۆپارێزانه ﴿۱۲۸﴾ وتیان: بهر له‌وه‌ی بییه لامان تووشی چه‌وسانه‌وه و زه‌حمه‌ت کیشان بسوین (و ئیستاش) دوا‌ی هاتنیش‌ت ده‌نچه‌وسسینه‌وه ده‌ی که‌ی رزگار ته‌بین؟ مووسا وتی، هیوایه پهروه‌رینه‌رتان دوژمنانتان له‌ناو بیا و لهم زه‌وییه‌دا (که به مووسا به‌لین درابوو) ئیوه چی‌نشینی (ئه‌وان) بکا، جا ئه‌روانی چلۆن ده‌جووێنه‌وه؟ ﴿۱۲۹﴾ ئیمه نیزیکانی فی‌رعون (هۆزی ئه‌ومان) تووشی ویشکه‌سالی و که‌م بوونی دانه‌ویله و که‌می میوه کرد تا به‌لکوو په‌ند بگرن و بیر بکه‌نه‌وه ﴿۱۳۰﴾

جا (ئەوانە نە تەنیا پەندیان نە گرت، بە لکۆو) کاتێ کە چاکە (و نیعمە تیان) پێ گەیی، وتیان: لە بەر خۆمانە! ئە گەر تووشی بە لا و چۆرتمە و بە سەرھاتی خراپ دە بوون، دەیانوت: لە شوومی مووسا و دارودەستە کە یەتی! ئاگادار بن کە سەرچاوەی ئەو هەموو خراپانە تەنیا لای خواپە و بە دەس خۆیەتی، بە لام زۆریەتی ئەوانە نازانن ﴿۱۳۱﴾ وتیان: هەر نیشانیکمان بە نیازی جادوو لێ کردن بینی، بروات پێ ناھێنین! ﴿۱۳۲﴾ جا ئەوسا (بە لا لەسەر بە لامان نارده سەریان) لافاو، تۆفان و کوللە و ئەسپێ (گەنە) و بۆق و خویین کە نیشانە گەلێکی لێک جیا بوون، ناردمانە سەریان (ھێمان بیدار نەبوونەو)، بە لام خۆیان بە زل زانی و ھۆزێکی تاوانبار بوون ﴿۱۳۳﴾ کاتێ بە لایان بە سەردا هات، وتیان: ئەی مووسا لە خوات بوو ئیمە بخوازە بە پەیمانیک کە لە گەل تۆدا گریی داوہ و ئەنجامی داوہ، ئە گەر ئەم بە لایەمان لەسەر لایەتی بروات پێ دینین و تۆرە مە و بەرەتی ئیسرائیلت لە گەلدا دەنێرین ﴿۱۳۴﴾ جا کاتێ بە لامان لەسەر لادە بردن تا بەو ماوہ دیاری کراوہ گەیشتن و تیبەریان کرد و پەیمان و بە لینی خۆیان دەشکاند و بەر پێیان دا ﴿۱۳۵﴾ جا سەرئەنجام تۆلەمان لێ ئەستاندن، جا خستمانە ژیر ئاو و لە دەریا نوقممان کردن و خنکان، چونکە نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆ ئەخستەوہ و لەوہ غافل بوون و ھەر بە لایشیوہ نەچوون ﴿۱۳۶﴾ خۆرھەلات و خۆرئاوای گۆی زەویمان کە لەوا پیت و بەرە کە تمان دانابوو، بەو ھۆزە کە چەوسا بوونەوہ و کز و بەردەست کرابوون بە میرات بەوانم گەیان، بێژە بە لینی ھەرە پیرۆز و جوانی پەرورینەرت بێ کەم و کورپی بۆ پەچەلەک و بەرەتی ئیسرائیل بە تەواوی ھاتە جی، لە بەر سەبر و خۆراگرتنێ کە نیشانیان دا، ئەوہی کە فیرعەونیان و ھۆزە کە (لە کۆشکی رازاوہ) دروستیان دەکرد و ئەوہی لە باغی داربەستدار سازیان دا بوو، ھەموومان کوتا بەسەر یە کدا (و لە ناومان برد) ﴿۱۳۷﴾

تۆرەمە و بەرەبابی ئیسرائیلیمان (ساخ و بیویدی) لە دەریا تێپەراند، جا لە ڕینگادا بە ھۆزێک گەییەن کە بە دەوری بتهکانیاندا کزۆلکەیان کردبوو (لەو دەمەیدا تۆرەمە ئیسرائیل) بە مووسایان وت: تۆیش خودایە کمان بۆ دابنێ بەو جۆرە ئەوانە خواگەلیان ھەبە! وتی: بەراستی ئیو ھۆزێکی نەزان و نەفامن ﴿۱۳۸﴾ بەراستی ئەمان (کە دەیانبینن) کردووە کەیان کەلکی بۆیان نابێ و ئەویدی وا دەیکەن بە فیرۆ دەروا ﴿۱۳۹﴾ وتی: ئایا بیجگە لە خوا خودایێ تر بۆ ئیو بخوازم، ھەر ئەویش ئیو بەسەر جیھانیاندا بەرز و بەرپۆتر کردووہ ﴿۱۴۰﴾ بیئەو ھەر ڕۆژکاری کە لە (چنگالی) کەسانی فیرعەون رزگارم کردن، ئەوانە کە شکەنجەیی سەختیان ئەدان، کورانتانیان دەکوشت و ژن و مێیینەتانیان (بۆ خزمەتکاری) زیندوو رادەگرت، کە لەمەدا ئەزموونێکی گەرە لە لایەن خواوە بۆ ئیو ھەبوو ﴿۱۴۱﴾ ژوانی سی شەومان بە مووسا بەلێن دا و دە شەوی دیکە شیمان خستە سەری، ماویدی ژوان (دیدارگە بۆ لای) پەرورینەری بوو چل (رۆژ و) شەوی تەواو، مووسا بە ھاروونی برای وت: لە ئیو ھۆزدا جی نشینم بە و چاک بارھینەر بە و بە ڕیبازی خراپاندا مەرۆ ﴿۱۴۲﴾ کاتێ مووسا بۆ دیدارگە ئیمە ھات و پەرورینەری قسەیی لەگەڵدا کرد، وتی: ئەی پەرورینەری من! خۆت بە من نیشان بدە تا بتبینم! وتی: ھەرگیز نامیینی، بەلام بروانە ئەو کێو، ئەگەر ئەو کەژە لە جی خۆی ما، نەبزووت، پاشان من ئەبیینی، جا کاتێ پەرورینەری خۆی بۆ کێفە کە دەرخست کەژە کەیی لەتوہت کرد و ئەویدی لەگەڵ زەوی تەخت کرد و مووسا بی ھۆش کەوت، جا کاتێ بە ھۆش ھاتەو، عەرزێ کرد: پاکێ و بی خەوشی (لەویدی بیئیری)، بۆ لای تۆ دەگەریمەو و تۆبە دەکەم، من یە کەمین بروادارم ﴿۱۴۳﴾

(خو!) وتی: ئەی مووسا! تۆم بە پیام و ئاخەفتنی خۆم لە گەڵ تۆ؛ تۆم بۆ سەر خەڵک هەلبژارد، جا ئەوەی پێم داوی وەری بگره و لە سپاسکەران بە «۱۴۴» لەبارەى هەموو کار و کردەوێهەک و نامۆژگاری بۆ گەله کەى هەموو شتێکمان بێ کەم و کورێ، بۆ نووسی و بۆمان خستە سەر تەتەلان، پارچە تەختەى پانکەلە، جا (بە مووسامان) وت: توند (تەتەلان: تەورات) بگره و بە هۆزت راببگهیبینە تا بە زوویی خانووی خوانەناسان و فاسقاتان نیشانە ئەدەین «۱۴۵» کەسانێ کە لە زەوی بە ناهەق خۆ بەزل ئەزانن لە نیشانەکانی خۆم لایان ئەدەم، بە چەشتێک کە هەر جۆرە نیشانەیهک ببینن برۆای پێ نەهینن و ئەگەر رینگای راست ببینن، پێیدا نەرۆن و نەیکەنە رینگای خۆیان، ئەگەر رینگای خوار (و خراب) ببینن پێیدا برۆن، (هەموو ئەمانە) لەبەر ئەوەیە کە نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆ دەخستەو و سەرنجیان نەدەدا و لێیان غافل بوون «۱۴۶» کەسانێ کە نیشانەکانی ئیمە و رۆژی پەسلانیان بە درۆ دائەنا و ئینکاریان دەکرد، کاری (چاکى) ئەوان بە فیرۆ لەناو چوو، ئاخۆ بێجگە لە هەمبەر و بارتەقاي ئەوەی کردوویانە سزا دەدرین «۱۴۷» هۆزی مووسا داوی (رۆیشتنی) ئەو (بۆ دیدارگە) لە خشلێ خۆیان پەیکەر و کۆتەلێ گۆیرە کەیه کیان سازدا، لەشیکى بێ گیان و دەنگى گۆیلکی هەبوو، ئایا نەیان دەدی کە قسەیان لە گەلدا ناکا و بۆ رینگای راست رینۆینییان ناکا، کەچی ئەوەیان کردە (خوای خۆیان) و لە سته مکاران بوون «۱۴۸» کاتى پێیان زانی کە سەریان لى شپاوه و بە هەلە کەیان وشیار کرانەو و تێگە یشتن کە لارین، وتیان: ئەگەر پەرودەینە رمان روجمان پێنەکا و لێمان خۆش نەبێ، بە هەقیقەت لە زیانباران و لە زیان لیکەوتوان دەبین «۱۴۹»

وه کاتێ مووسا به توورپهیی و به دلپهری هاتهوه نینو هۆزی خۆی، وتی: چهند جی نشینانینکی بهد فەرپه بوون له دوای من، (ئایینی منتان شیواند)، ئایا له فەرمانی پهروه رینهرتان په له تان کرد؟ بۆچی رانه وهستان تانمن ده گه ریمه وه، ته خته کانی فری دا و (قش و مووی) سه ری برا که ی کرت و به ره و لای خۆی کیشا، به ره و لای خۆی برد، ئەو (هه روون) وتی: کورپی دایکم! ئەم هۆزه زۆریان بۆ هینام و له وان هه بوو بمکوژن، جا کارێ مه که دوژمنان پینم خۆش بن و لۆمه م بکه ن و من له گه ل هۆزی سته مکار دامه نی « ۱۵۰ » (موسا) وتی: ئەی پهروه رینه ری من! له خۆم و برا که م خۆش به و بمانخه بهر به زه یی و په حمه تی خۆت، تۆ دلّاوا و دلّو شانتیرینی دلّو شانانی و به خشه رانی « ۱۵۱ » که سانێ که گوئیلیکان کرده خوای خۆیان؛ بهر غه زه بی خوا ده که ون و له ژیاننی سه ر دنیا سووک و چرووک ده بن، ئا به م جوژه که سانێ که بوختان و درۆیان به دم خواوه کرد سزا ئە ده بن « ۱۵۲ » که سانێ که ئاکاریان خراب و له دواییدا تۆ به یان کرد و بروایان هینا، پهروه رینه رت دوای ئەوه (که تۆ به یان کرد) خوا له تاوانیان ده بوورئ و فره دلّ لاوینه (و لیبیان خۆش ده بی) « ۱۵۳ » وه کاتێ توورپه یی مووسا نیشه وه، ته خته کان (ته ورات) ی هه لگرت ه وه، له نووسراوه کانی ئەو (ته ورات) دا بۆ که سانێ که له پهروه رینه ریان ئە ترسن رینویننی و په حمه ت هه یه « ۱۵۴ » مووسا له هۆزی خۆی بۆ دیدار که ی ئیمه هه فتا مییری هه لبارد، کاتێ هه ر ده ه ژین و بووله رزه ی به ته وژم ئەوانی گرت (و له ناو چوون) وتی: ئەی پهروه رینه ری من! ئە گه ر بتو یستبا ئەتتوانی ئەه وان و مینیش بهر له مه له ناو به ری، ئایا به وه ی که مرۆقه کتله کانمان ئەنجامیان داوه (سزایان ئە ده ی و) له ناومان ده به ی؟ ئەمه ییش هه ر ئەزموونی خۆته که هه ر که س به ته وئ به وه گو مرای ده که ی و هه ر که سیش به ته وئ بۆ لای خۆت رینویننی ده که ی، تۆ سه ره رستی ئیمه ی، جا لییمان خۆش به و روحممان پین بکه، تۆ باشتیرینی لیبوران « ۱۵۵ »

بۆ ئیمه له م دنیا و لهو دنیا چاکه بنووسه (و چاکه مان له گه‌لدا بکه)، بۆ لای تو گه‌راوینه تهوه،
 (خوا) فەرمووی: سزای خۆم به هه‌ر کهس که بمه‌وی ده‌گه‌یینم و په‌حمه‌تیشم هه‌موو شتیکی
 داگرتوو، جا له دواییدا ئەمه بۆ کهسانی ده‌نووسین که خۆ ده‌پاریزن و زه‌کات ئەده‌ن، کهسانی
 که به نیشانه‌کانی ئیمه پروا دینن ﴿۱۵۶﴾ کهسانی که له‌م راسپاردە‌ی (خوا): پیغه‌مبه‌ری
 نه‌خوینده‌وار په‌یره‌وی ده‌که‌ن، که‌سی که نیشانه‌کانی له‌ ته‌ورات و ئینجیلدا نووسراوه و لای
 خۆیان په‌یای ده‌که‌ن، و به‌ چاکه فەرمانیان پێ ئەدا و له‌ خراپه‌ ده‌یان‌په‌رینگی‌نیتته‌وه، شتی پاک و
 پاکژ و خاوی‌نیان بۆ ره‌وا ده‌بینن و شتی گه‌مار و چلکن و پیسیان لێ به‌ نار‌ه‌وا بۆ داده‌نن، ئەو
 باره‌ قورسه و زنجیرانه‌ی وا پێوه‌ی گرفتار بوون له‌ سه‌ریان لاده‌با، جا که‌سانی که به‌و بروایان
 هینا و پشتیوانی و کۆمه‌گیان کرد، به‌ دوا‌ی ئەو پرووناکییه‌دا ده‌چن که وێرای ئەو نێردراوه،
 هه‌ر ئەمانه‌ن رزگارن ﴿۱۵۷﴾ بلی: ئە‌ی خه‌لکینه! ناردرا‌ی خوام بۆ لای هه‌مووتان، ئەو
 خوایه‌ی که مولکایه‌تی و ده‌سه‌لاتی ئاسمانه‌کان و زه‌وی، تایبه‌تی ئەوه، خودایی تر بێجگه‌ له‌و
 نییه، (هه‌ر ئەوه) زیندوو ده‌کاته‌وه و ده‌مرینن، جا بروا به‌ خوا و راسپاردە‌ی خوا بێنن، ئەو
 پیغه‌مبه‌ره‌ نه‌خوینده‌واره، که‌سی که بروای به‌ خوا و به‌ واژه‌کانی خوا هه‌یه، په‌یره‌وی لێ بکه‌ن
 تا رێنویین ببن ﴿۱۵۸﴾ له‌ هۆزی مووسا تاقمی هه‌ن که خه‌لک بۆ لای هه‌ق رێنویینی ئەکه‌ن، به
 هه‌ق دادگه‌ری ئەکه‌ن ﴿۱۵۹﴾

ئەوانمان بە دوانزە دەستە، (دواز دە تۆمەت) دابەش کرد، کاتێ هۆزە کە ی ئاوی خواردنە وەیان لێ ویست، مووسامان تێگەیان بە دارە دەستە کە ی خۆت لە بەرد بەدە، جا لە ناکاو دوانزە چاوگە هەلقوڵی، بە جوۆریکی وا کە هەر دەستە یە ک دەراو (جیگە ی ئاو خواردنە وە) ی خۆی دەناسی، هەورمان بوۆ کردنە کە پەر و سابات و سەییان بە سەریانە وە و مەن (گەزۆ) و سەلوا (هەویردە؛ شیلاقە، سیروو؛ ریشۆلە) مان بوۆ ناردن (و پیمان وتن) لە و رۆزییە پاکە ی وا بوۆم ناردوون بخۆن (و سپاسی خوا بکەن)، (ئەمانە) غەدریان لە ئیمە نە کرد، بە لکسوو ستە میان لە خۆیان دە کرد ﴿١٦٠﴾ چۆن بە وان وترا کە لە م ئاوا یی بە دا نیشتە جی بن و لە هەر لایە ک هەرچی ویستتان لە وێ بیخۆن و بلین: تاوانە کانمان برپێژە و لە دەروازە ی (شارە وە) بە سوژدە بردنە وە برۆنە ژورئ، ئیمە لە تاوانە کانتان دە بوورین و بە زوویی (پاداشی) کارچاکان زیاد دە کە یین ﴿١٦١﴾ ناحە قیکارانیان ئە و قسە ی پیمان و ترا بوو، گۆرییانە باریکی تر؛ ئیمە ییش لە بەر ئە و ستە مە ی وا کردیان بە لآ و دەردی کمان لە ئاسمانە وە ناردە سەریان ﴿١٦٢﴾ لە وانە لە بابەت ئە و شارە ی (ئیلە) کە لە قەراخ دە ریا (ی سوور) بوو بپرسە، چۆن رۆژی شە مە لە (فەرمانی خوا) چوونە دە رئ (و بە فیل ماسییان گرت، چون) لە رۆژی شە مە دا ماسی گەل وە سەر ئاو دە کە وتن و ماسییان (زۆر) بوۆ دە هاتە گرتن و رۆژی کە شە مە نە بوو، دیاریان نە بوو و ماسی (یان بوۆ) نە دە هاتە گرتن، ئا بە م جوۆرە تاقیم کردنە وە، بە وە ی کە نافەرمانییان دە کرد ﴿١٦٣﴾

کاتی تا قمی له وان (به تا قمی تریان) وت: بۆچ هۆزی (تا وانباران) په نده ئەدهن که سه ره نه نجام خوا له ناویه ریانه یا جه زه به ده ریانه به عه زاییکی سهخت، وتیان: بۆ ئەوهی لای په روه رنده تان عوزری بی (بۆ ئیمه) رهنگه خۆ بیاریزین ﴿۱۶۴﴾ جا کاتی ئەو ئاموژگارییانهیان له بیریان چوو بۆوه که لکیان لی وهر نه کرتبون، کهسانی که نهیانه ههشت خه لکی کاری خراب بکهن و نه هیان له خراپه ده کرد رزگارمان کردن و ئەوانهش وا سته میان کرد تووشی رهنج و دهردی خراپمان کردن، له بهر ئەوهی نافه رمانییان ده کرد ﴿۱۶۵﴾ جا کاتی له (وازهینانی) ئەوهی نه هیان لی کرابوو ملیان بادا، پیمان وتن: بینه مهیمونی دووره وه خراوی ئابرو و براوی ترۆکراو ﴿۱۶۶﴾ (بینه وه بی) کاتی که په روه ریانه رت رایگه یاند تا رۆژی به ری که سیکیان به سه را زال ده کا که هه میسه سهخت عه زاییان بدا، په روه ریانه رت زۆر به په له سزا ئەدا، به هه قهت خوا (سه بارهت به تۆبه کاران) لیبور و فره دل لاوینه ﴿۱۶۷﴾ ئەوانمان له زه ویدا به چهنده ته وه دابردا بر کرد، هه ندی له وان چاک و دهسته یی تر وهک ئەوان چاک نه بوون، به چاکه و خووشی و خراپه و ناخووشی تا قیمان کردنه وه تا به لکوو بگه ریانه وه ﴿۱۶۸﴾ جا دوا ی ئەوان، جی نشینانیک بوونه جی نشینیان که میراتگری کیتاو (ته ورات) بوون، کالای ئەم دنیا په سته یان هه لبارد (و کوتیان ئە کهر تا وانبار بین) له دوا ییدا (له لایهن خوا وه) ده به خشرین، ئە کهر کالایی تر وهک ئەوه یان گیر که وی وهریده گرن و (گو ی نادهنه فه رمانی خوا)، ئایا په یمانی کتیبی (خوایان) لی وهر نه گیرا وه که به دم خوا وه بیجگه له ههق، شتی تر نه لین، ئەوان ئەوهی که له کتیبدا بوو خویندوو یانه ته وه، ئەو دنیا بۆ کهسانی که خۆپاریز بن باشته، جا ئایا نه قلتان ناخه نه کار؟ ﴿۱۶۹﴾ کهسانی که بهم کتیبه عه مهل بکهن و نویژ به جی بینن (پیاوچاکن)، ئیمه پاداشی پیاوچاکان وندا و زایه و کوم ناکهین ﴿۱۷۰﴾

(بینه وه بیر) کاتی کیتومان له بان سهریان وه کوو سابات بهرز کرده وه، (به جوریکی وا) که گومانیان ده کرد به سهریاندا ده که وی (و لهو حاله دا به لئیمان لی وهرگرتن) ئه وهی به ئیوه م دا وه، به توندی بیگرن و ئه وهی تئیدایه بیخه نه بیر (و عه مه لی پی بکه ن)، به لکوو پارێزگار بن ﴿۱۷۱﴾ (بینه وه بیر) زه مانێ که په رووینهرت له پشتی منالانی ئاده م، تیره و بنه چه که و زارۆله کانی ئه وانێ به ره م هینا و کردنیه شایه د له سه ر خۆیان (و فه رمووی): ئایا من په روهرینه رتان نیم؟! وتیان: به لئ، شایه دی ئه دهین، (بوچ وای کرد؟) بو ئه وهی نه وه کوو ئیوه له رۆژی به ریدا بلئین: ئیمه نه مانزانی و له مه غافل بووین ﴿۱۷۲﴾ یا (نه وه کوو) بلئین: باو بایپیرانمان بهر له ئیمه هاویه شیان بو خودا دانابوو و ئیمه ش زارۆکی دوا ئه وان بووین (و به لگه ی ترمان نه بوو) ئایا ده ته وی ئیستا ئیمه له سه ر ئه وهی کارپوو چان کردوو یانه له ناویان به ری ﴿۱۷۳﴾ ئا به م جوهره نیشانه کانی خۆمان به جیا جیا به یان ده کهین تا به لکوو به ره وه هق بگه رینه وه ﴿۱۷۴﴾ بو ئه وان به سه ره اتی ئه وه که سه بخوینه وه که نیشانه کانی خۆمان به وه (به له م باعوورا زانی ناوداری جووله که) دا، له دوا ییدا خۆی له وان دابری و له ده ستووری ئه وان ده رکوت، جا شه یتان ده سی پی گه یاند و چوو نه ناو جهرکه ی گومرایان ﴿۱۷۵﴾ ئه کهر بمانویستا (پله ی) ئه ومان به م نیشانه ده برده سه ری، به لام ئه وه هه ر خۆی به عه رزه وه نووساند و به دوا ی ئاره زووی دلئ خۆیدا رۆیی، جا نه زیله ی ئه وه هه ره ک نه زیله ی سه گی (هاره)، ئه کهر بۆی بچی ددانه چیره ت لی ده کا و زمان ده رده کیشی، ئه که ریش وازی لی بیینی زمان ده ردینئ، ئه مه نه زیله ی ئه و تا قمه یه که نیشانه کانی ئیمه یان به درۆ دانه نا، جا ئه م چیرۆکه یان بو بگیره وه، به لکوو بیر بکه نه وه (و بیداره وه بن) ﴿۱۷۶﴾ چه ند خراپه به سه ره اتی ئه وه هۆزه ی که نیشانه کانی ئیمه یان به درۆ دانه نا، به لام سته میان له خۆیان کرد ﴿۱۷۷﴾ هه رکه س خوا رپنویینی بکا، هه ر ئه و رپنویینی کراوه، هه رکه سیس (له بهر کرده وه یان) گومرا بکا، جا زیان لیکه وتوانی به راستی هه ر ئه وانن ﴿۱۷۸﴾

ئیمە زۆری لە جنۆکە و مرۆمان بۆ دۆزەخ خولقاند، بۆ ئەوان دلگەلی ھەبە کە پیتی تیناگەن، جاویان بۆ ھەبە کە پیتی نابینن و گوئیان بۆ ھەبە کە پیتی نابیسن، ئەوانە ھەر و ھەر و ھاژەلن، بەلکۆو لەوانیش گومراترن، ھەر ئەمانە بیئاگا و غافلن ﴿۱۷۹﴾ ھەر بۆ خواپە ڕند و پیکەوتوترین و جوانترین ناوەکان، جا بەوانە بانگی بکەن، ئەوانە کە بە ئانقەست ناوی خوا دەگۆرن (ھاوبەشی بۆ دائەنن) وازیان لێبێنن، بە زوویی بە سزای کردەوی خۆیان دەگەن ﴿۱۸۰﴾ لەوانە کە خەلقمان کردوون، دەستەبێ خەلک بەرەو لای ھەق رینوینی دەگەن و بە ھەقیش داوەری دەگەن ﴿۱۸۱﴾ کەسانێ کە نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆ دانا وردەوردە لە رینگایە کەووە کە نایانن تووشی سزادانیان دەکەین ﴿۱۸۲﴾ بەوان ماوەبە کە مۆلت ئەدەم، چونکە بەرنامە و نەخشە من سەخت و پتەووە ﴿۱۸۳﴾ ئایا بێر ناکەنەو کە ھاوئشینە کەیان (پێغەمبەر) ھیچ جۆرە شوینەواری شیتی پتەو نییە، (جا چلۆن پیتی دەلین شیتە؟) ئەو تەنیا ترس و ەبەرھینەر و ترسینەرێکی ئاشکرایە ﴿۱۸۴﴾ ئاخۆ ئەوان لە دامودەزگای پڕشکۆی ئاسمانەکان و زەوی و ھەر شتێک کە خوا خەلقی کردووە ناروانن؟ (تا پەند بگرن)، لەوانەبە بەم نیزیکانە بمرن، جا بە چ قسەبە ک دواي ئەو (قورئان) بپروا دینن؟ ﴿۱۸۵﴾ ھەرکەس خوا رپی لێبگۆرئ ھیچ رئی نیشان دەریکی دەس ناکەوئ، خوا واز لەوانە دینن با ھەر لە ملبادانی خۆیاندا گیتۆ بخۆن ﴿۱۸۶﴾ لەبابەت رۆژی بەرپتوہ لیت دەپرسن کە ھە کە ی دئ؟ بلئ: زانستی ئەوہ لای پەرورینەر مە، ھیچ کەس بئجگە لەو (نازان) کاتی ئەوہ دیاری بکا، رۆژی پەسلان لە وەختی دیاری کراوی خۆیدا دئ، ھەلینانی بۆ ئەوانە کە لە ئاسمانەکان و زەویشدان قورسە، نایەتە سەرتان مەگەر لە ناکاو، لە تۆ دەپرسن وە ک ئەوہ تۆ لە ھاتنی ئەو رۆژە ناگاداری، بلئ: زانستی تەنیا لای خواپە، بەلام زۆریە خەلک نازانن ﴿۱۸۷﴾

بۆلۆ: من خواوەنی سوود و زیانی خۆم نیم، مەگەر ئەوەی وا خوا بیهوی، ئەگەر نادیارم زانیبا سوودی (مالی) زۆرم بۆ خۆم بە دەس دینا و هیچ خرابە (و زیان) یکم پێ ئەدەگەیی، من کەسێک نیم بێجگە لە ترسینەر و مزگینیدەر بۆ هۆزی کە برۆا دینن ﴿۱۸۸﴾ ئەو خواپە کە ئیسووی لە یەک کەس (پرۆتۆن) بەدی هیناوه و ژنە کەشی هەر لە ماکی ئەو سازی دا (ئەلە کترۆن، کە پاژی ئەری و نەری ئەتۆمن) تا لای ئەو بحەسیتەوه (ئارام بگرێ)، جا کاتێ ئادەم دەسی لە گەل (دایکە حەوا) تیکەل کرد باری سووکی هەلگرت (دووگیان بوو)، پێووی دەگەرا و کاری رۆژانە پێو دەکرد، کە هەستی بە قورس بوون کرد هەردوو لە خوا، پەرورینەری خۆیان پارێهە: ئەگەر منالی (نیرینە) چاکمان پێ بدەن حەتمەن لە شوکرانە بژیران ئەبین ﴿۱۸۹﴾ جا کاتێ منالی چاکی پیدان، لەوەی کە خودا پێی دابوون، هاوبەش گەلێکیان بۆ خوا دانا، جا خوا لەوە بانترە کە هاوبەشی بۆ دادەنێن ﴿۱۹۰﴾ ئایا ئەو شتانه ئەکەنە هاوبەشی خوا کە شتی بەدی ناهینن و خۆیان بە دیهاتوون ﴿۱۹۱﴾ ناتوانن کۆمە گیان بکەن و ناشتوانن بە خۆشیان یارمەتی بگەییسن ﴿۱۹۲﴾ ئەگەر ئەوانە بتپەرستەکان بۆ رێگای راست بانگ بکەن، بە دوا ئیسووە ناکەون، بۆ ئیسووە هەروەک یە کە چ بانگیان بکەن، چ بیدەنگ بن (و بانگیان نەکەن) ﴿۱۹۳﴾ ئەوانە لە جیاتی خوا بانگیان دەکەن (و دەیانپەرستن)، عەبدگەلێکن وەک خۆتان، جا ئەوانە بانگ بکەن، با ئەوانیش وەلامتان بدەنەوه (و ویستە کەتان بە جی بینن)، ئەگەر راستبێژن ﴿۱۹۴﴾ ئایا ئەوان (لانیكەم وەکوو خۆتان) پێیان هەیه کە پێی برۆن؟ یا دەستیان هەیه کە بەرزی کەنەوه و شتی پێ بگرن (و بە قودرەت کاری پێ ئەنجام بدەن؟) یا چاویان هەیه کە پێی بینن؟ یا گوێیان هەیه کە پێی بیسن! بۆلۆ: (ئیسووە کەواپە) ئەم بتانە کە کردووتانەتە هاوبەش (بۆ خوا) بانگیان بکەن و ئەوسا داوی فێلم بۆ بنینەوه، جا دەمێک مۆلەتم مەدەن (تا بزائن کە هیچیان لە دەس نایێ)

﴿۱۹۵﴾

گەورە و پشتیوانى من ھەر خوايە، ئەوھى كە ئەم كىتیبەى ناردۆتە خواری، ھەر بۆخۇیشى سەرپەرستى و پشتیوانى ھەموو چاكان دەكا ﴿۱۹۶﴾ ئەوانەى بیجگە لە خوا ھاواریان بۆ دەبەن ناتوانن یارمەتییان بدەن، (تەنەت) ناتوانن كۆمەگى بە خۇشيان بکەن ﴿۱۹۷﴾ ئەگەر ئەوان بۆ رینۆینی بخوازن (قسە کانتان) ناییسن، ئەوانە دەبینى كە بە تۆ دەروانن، بەلام نایینن ﴿۱۹۸﴾ چاۋپوشى و لیبوردن بگرە پيش و بە چاکە و چاکە کردن فەرمان بدە (و خەلك بانگ بکە بۆ چاکە)، لە نەزانان و نەفامان واز بیئە ﴿۱۹۹﴾ ھەر وەختیکیش خەيالاتیكى خراپت لە شەیتانەو بە دلدا ھات، پەنا بەرە بەر خوا، ئەو بیسەر و پرزانایە ﴿۲۰۰﴾ ئەوانەى كە خۇیان پاراستوو، كاتى خەيالاتیك لە شەیتان پییان بگا، ئەكەونە یادی (خوا و لە سوینگەى یادی خواوہ ریگای ھەق ئەدۆزنەو)، جا لەو دەمەدا چاویان دەکریتەوہ و بیئا ئەبن ﴿۲۰۱﴾ براکانیان (شەیتانەکان) ئەوانە (خوانەناسان) بەرەو گومرایى دەکیشن و لە دواییشدا کۆتایی ناکەن ﴿۲۰۲﴾ ھەرکاتى نیشانەىەکیان بۆ نەھینی و نیشان نادەى، دەلین: بۆچ خۆت (لەبەر خۆتەوہ) ئەوہت ھەلنەبژارد، بلئى: من تەنیا پەیرەوى لە شتى ئەکەم كە لە لایەن پەرورینەرمەوہ بۆم دى، ئەمە ھۆى بیناییە لە لای پەرورینەرتانەوہو ھۆى رینۆینی و رەحمەتە بۆ ھۆزى كە بروا دینن ﴿۲۰۳﴾ کاتى قورئان دەخویندرى، گوئی بدەنى و بیئەنگ بن، رەنگە بکەونە بەر رەحمەتى خوا ﴿۲۰۴﴾ لە دلندا بە گریان و زارى و ترس (و بە نھینی و بى دەنگ بەرزکردنەوہ، لە بەرەبەیانان و لە دەمادەمى شپواندا پەرورینەرى خۆت یاد بکە، لە غافلان مەبە ﴿۲۰۵﴾ كەسانى كە لای پەرورینەرتن و لەو نیزیکن لە پەرستنى ئەو خۆ بە زل نازانن و پاک و بىخەوشى خوا دەلین، ھەر بۆ خوایش سوژدە و کړنۆش دەبەن ﴿۲۰۶﴾